

Bilag 5.

Lag angående ändrad lydelse av 4, 5 och 16 §§ 2 kapitlet samt 1 § 28 kapitlet strafflagen.

Given i Helsingfors, den 21. maj 1921.

I enlighet med Riksdagens beslut skola 4, 5 och 16 §§ 2 kapitlet samt 1 § 28 kapitlet strafflagen erhålla följande ändrade lydelse:

2. K a p.

Om Straffen.

4 §.

Böter ådömas såsom dagsbot. Bötesstraff vare minst en och högst trehundra dagsböter, där icke böter sammanläggas.

Vid böters ådömande skall domstolen efter fri prövning, i enlighet med den medelinkomst per dag den sakfällde vid tiden har eller kunde hava, och med beaktande av den sakfälldes förmögenhetsförhållanden, hans skyldighet att underhålla sin familj ävensom övriga på hans betalningsförmåga verkande omständigheter, bestämma det penningbelopp, som bör anses såsom hans dagsbot.

I stället för bötesbelopp, som i denna lag eller särskilda lagar och förordningar utsatts i penningar, eller böter, bestämda efter värdet av särskild egendom, skall ådömas dagsbot, dock icke till högre belopp än vad i 1 mom. säges; och svare högst tio marks böter emot en dagsbot. Stiga böterna däröver, skall straffet ökas med en dagsbot för varje fulla tio mark.

Vad om böter är sagt, gälla ock straff, som under namn av vite ådömes. Vite såsom tvångsmedel skall däremot föreläggas och ådömas till visst penningbelopp.

5 §.

Sakfälld, som icke erlagt böterna och av vilken dessa ej heller kunnat genom utmätning uttagas, skall i stället hållas i fängelse för hela bötesbeloppet; och åligger domstolen, när böter ådömas, tillika utsätta tiden för fängelsestraffet.

Vid böters förvandling til fängelse svare tio dagars fängelse mot högst tio dagsböter. Gå böterna däröver, ökas fängelsestraffet med en dag för varje dagsbot; dock att fängelsetiden icke må sättas längre än etthundraåttio dagar.

Då vite såsom tvångsmedel förvandlas til fängelse, svara tio dagars fängelse mot högst ethundra mark. Är vitet högre, skall fängelsestraffet ökas med en dag för varje fullt belopp av tio mark. Fängelsetiden må dock ej bestämmas til längre än högst etthundraåttio dagar.

16 §.

Helsingfors, den 21. maj 1921.